

30. výročí otevření modlitebny v Horní Krupé

Ze Žalmu 127 cituji část prvního verše: „Nestaví-li dům Hospodin, marně se namáhají, kdo jej stavějí.“ Slova tohoto verše jsme pociťovali, když jsme připravovali stavbu sborového domu v Horní Krupé. Ale skutečně jsme jej prožívali, když jsme stavěli.

Shromažďování se k Božímu slovu bylo přeneseno ze sousední vesnice do Horní Krupé počátkem 20. století do domu č. 5 u Beranů, kde bylo shromáždění 2x za neděli více než 50 let. Koncem 50tých let minulého století naši otcové již uvažovali o samostatném objektu, nebo alespoň místnosti. Již tehdy byl dán návrh na zřízení jedné velké místnosti ve stávající kolně, na místě, kde dnes stojí modlitebna. Místní ČCE nám nabídla možnost se scházet v jejich bývalé církevní škole. Toto bylo s vděčností přijato a tuto sborovou místnost jsme využívali více jak 20 let. Byla však bez jakéhokoliv provozního či sociálního zázemí a koncem 70tých let, kdy jsme viděli, že některé sbory již budují nové modlitebny jako Jasenka-Vsetín, Horní Suchá, Letovice, jsme začali uvažovat o stavbě také. Byli jsme však zrazováni z Rady CB, že nelze stavět církevní budovu, ale pouze soukromý rodinný dům se shromažďovací místností. Do této doby byly povolovány stavby nových modliteben jako náhrada za staré, které byly asanovány z důvodu veřejného zájmu. Proto i my jsme uvažovali se stavbou rodinného domu se shromažďovací místností. Hledali jsme vhodná stavební místa, ale žádná jsme nenacházeli. Až v květnu 1979 při návštěvě předsedy Rady br. Urbana nám navrhuje místo, které zamýšleli již naši otcové. Tak jeden bod byl vyřešen a zbytek roku a rok následující byl využit k zajišťování a dovozu základního stavebního materiálu jako cihel, tvárnic, pálených stropnic, l nosičů a pod., protože jsme věděli, že v případě vydání stavebního povolení neobdržíme materiálový list, na který se mohl získávat stavební materiál. Br. ing. arch. Kučera byl požádán o vypracování návrhu na rodinný dům se shromažďovací místností. V průběhu března 1980 bratr přivezl 3 návrhy, ze kterých jsme dva vybrali, které jsme sloučili a požádali bratra o vypracování prováděcího projektu.

Již v této době jsme zahájili jednání s okresní církevní tajemnicí a se stavebním odborem o možnosti vydání stavebního povolení. Po obdržení prováděcího projektu jsme jej předložili a narazili jsme, rodinný dům v takovém rozsahu nelze povolit a dostáváme nezávaznou radu, abychom požádali o stavební povolení na církevní budovu. To co jsme se obávali, " jít přímou cestou ", nám nyní bylo navrhnuo. S obavami a modlitbami jsme začínali znovu. Jednali jsme s místním národním výborem, místní organizací KSČ, okresní církevní tajemnicí a stavebním odborem a dozvěděli jsme se, že zásadní rozhodnutí k této stavbě musí učinit krajský církevní tajemník v Hradci Králové. K němu jsme však nemohli přímo, ale informujeme Radu CB a žádali jsme o osobní jednání v Hradci Králové. Bratři z Rady vyjednali návštěvu na 27. ledna 1981, které se zúčastnili předseda Rady br. Urban, tajemník br. Michal, kazatel br. Toušek a br. Beran. Zde byl dán předběžný souhlas s podmínkou, že proti této stavbě nebude námitek od místních tak i od okresních orgánů.

V této době byl již zakoupen základní stavební materiál, který byl uložen u místních bratří a nechtěli jsme ani pomyslet, kdyby stavební povolení nebylo vydáno. Věřili jsme, Pán Bůh vše vidí a dá nám své požehnání. Z lidského hlediska nám také "tlačila" i polská Solidarita, protože jsme vycítili obavy na úředních místech z možných nepokojů a stávek jako v Polsku.

Po jednání u krajského církevního tajemníka Rada CB předložila písemnou žádost o povolení této stavby a s okresními a místními orgány bylo znovu jednáno. Všechna jednání byla korunována 24.

června 1981 při jednání na místě samém, kde v zápise bylo konstatováno, že proti této stavbě není námitek a může být vydáno stavební povolení.

V té době bylo normální, že stavbu budeme provádět svépomocí. V době plánovaného hospodářství, bychom se stejně do plánu žádného podniku nedostali. Proto hned druhý den 25. 6. jsme začali s demolicí kolny, další den s výkopem stavební jámy, betonáží základových pasů. Během 14 dní bylo provedeno zdivo se zastropením suterénu, za dalších 14 dní zdivo se zastropením I. podlaží a za dalších 14 dní zdivo se zastropením II. podlaží. Hrubá stavba byla dokončena 21. srpna 1981 s definitivní krytinou. Práce po prázdninách pokračovaly na příčkách, hrubých instalacích elektro, sanity a vnitřních omítkách. Dnem 21. listopadu jsme začali neustále topit v ústředním topení, aby se mohly provádět vnitřní práce. Na konci ledna 1982 byla celá budova vymalována. Venku byl ještě sníh a již se stavělo fasádní lešení, fasáda byla provedena v dubnu. Po demontáži fasádního lešení se prováděly venkovní úpravy, které skončily 3. června položením asfaltových betonů.

Tedy za necelý rok /bez jednoho týdne/ úspěšně proběhlo kolaudační řízení.

Slavnostní předání sborového domu a posvěcení za účasti předsedy Rady br. Urbana, kazatele tehdy našeho sboru v Kutné Hoře br. Touška a dalších zástupců sborů a sesterských církví a cca 250 bratří a sester proběhlo 27. června 1982.

A co říci na závěr? Jsme velice vděční, že nám Pán Bůh tuto budovu dal. Když jsme o stavbě této budovy uvažovali, počítali jsme i s finanční obětí všech bratří a sester. Skutečnost daleko předčila naše očekávání. Počítali jsme s pomocí mládeže. Ale s takovými výkony ne. Mládež, chlapci i děvčata provedli tu nejtěžší práci při výrobě malty a betonů, jejich dopravu, dopravu cihel a tvárnic na místo zpracování. Vydatně pomáhali bratři důchodci, sestry i brigádníci z okolních sborů. Při slavnostním otevření sborového domu br. Dobeš z Jasenky řekl, že díky především patří Pánu Bohu, ale i nějaké drobky spadnou na hlavu těm, co na této stavbě pracovali.

Jaroslav Calta